

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երագ

Ես երագ տեսա... Արյունով ներկված
Հայրենի երկիրն նորից կյանք առած,
Դարևոր ահեղ, համառ կռվից հետ,
Նա ողջունում էր գարուն լուսավետ:

Եվ հնչում էին այնտեղ ոգելից
Ազատ երգ ու տաղ ազատ սրտերից.
Այնտեղ շրջում էր դափնիներ ձեռին
Սուրբ ազատության չքնաղ դիցուհին:

Շրջում էր սար, ձոր, մտնում գյուղ, քաղաք,
Ամեն տեղ երգում գարնան հաղթանակ.
Եվ լսում էի ես նորա թովիչ,
Քաղցրալուր ձայնը «Լսի՛ր, ո՛վ երգիչ.

Աշխարհ եմ եկել, բայց ոչ երկնքից.
Ծնվել եմ ազգիդ արնաներկ կրծքից.
Ուր ապրում էի ես այնքա՛ն դարեր
Եվ տեսնում ազգիդ սրտամաշ ցավեր...

Ես տանջվում էի, անգոր արտասավում.
Հայրենի երկրիդ նոր կյանք երագում.
Եվ փա՛ռք քո ազգի մարտիրոսներին,

Նոցա շիրիմներն ինձ աշխարհ բերին:

Անցեք են օրերն անսանձ բռնության
Փշրվել է արդեն և՛ սպանիչ շղթան:
Էլ մի՛ լար, երգի՛չ... Թող այսուհետև
Քո մուսան երգի նոր կյանք ու արև ...»:

Ասաց դիցուիին և ձեռքին բրոնաձ
Վերջին պըսակը դեպի ինձ պարզեց.
Նայեց քընարիս, խոնարհվեց կամաց.
Եվ մի ջերմ համբույր ճակատս այրեց...

Չարթեցա իսկո՛յն... Ավա՛ղ, երագիս...
Խորին տրտմություն համակեց հոգիս...
Նայեցի շուրջըս լաց, սուգ ու խավար
Դարձյա՛լ պատել էր հայրենի աշխարհ...